

“ආ හිරු පමා වීමද දැන් නැගෙනහේ”

ගීත රචකයකුට හෝ අන් කවර නිර්මාණ කරුවකුට හෝ තම රචනා සඳහා ඇස ගැසෙන්නේත්, සිත යොමු වන්නේත් බොහෝ විට තමන් අවට සමාජය තුළ සිදු වන දේ කෙරෙහිය. සාමාන්‍ය දෛනික ජීවන තොරතුරුවලින් බැහැරව, පුද්ගල සම්බන්ධතා විෂයෙහි සිදු වන සංවේදී සිදුවීම් ජවත් නිර්මාණ කරුවෙකුගේ හදවතට වේදනා ගෙන දෙන බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ. රටක් තුළ එකට එකතුවී ජීවත් වන ජනතාව විවිධ අවශ්‍යතා හේතු කොටගෙන සාමාන්‍ය ජීවන රටාවෙන් බැහැර වන්නට පියවර ගන්නා විට ඒවායේ අයහපත් ප්‍රතිඵල වැඩි වශයෙන්ම විදින්නට සිදු වන්නේ දරුවන්ටය. හයක් හතරක් නොදන්නා තම පුංචි දු පුතුන් කවුරුන් ළඟ හෝ දමා, මසුරන් සොයා ගෙන එන්නට විදේශීය රටවලට යන කාර්යභාරය අද ශ්‍රී ලාංකික සමාජයෙහි අඩුවක් හැකිවම සිටින බව අපි දකිමු. විදේශගත වීම සඳහා කාර්යභාරය ගොමු කරවන විවිධ හේතු සාධක අතර, සිය පවුලේ ආර්ථිකය ගොඩ නගාගෙන දරු පවුල් සමඟ යැවින්නට ජීවත් වීමේ අපේක්ෂාව මුල් තැන ගනියි. බාල වියේ දු දරුවන්ට පොදුවේ දේශාපිය ආදරය හා රැකවරණය බෙහෙවින්ම අවශ්‍යය. මව්පුරුදුන් දරුවා විදින සුවස අන් කවර ආදේශකයක් මගින් හෝ පිරිමසා ලිය නොහැකිය. එබඳු තත්වයන් ගැන මෙන්ම විදේශගත වී උන් විදින ශ්‍රී ලාංකික කතුන්ගේ අසරණ භාවය ගැන ද අවධානය යොමු කරමින් රජය මගින් පැනවූ නීති රීති පවා ඇතමුත්ගේ විවේචනයට හා විරෝධයට ලක් වූ බව අපි දැවුවමු.

කෙසේ නමුදු, සිය සිහිති දරුවන් තාවකාලිකව හෝ හර දමා රැකියා සඳහා විදේශගත වන මව්පුරුදුන්ගේ හදවත්වල ඇවිලෙන ගින්න සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙකුගේ නිරීක්ෂණයට ලක් වනවාටත් වඩා ප්‍රබල ලෙස හා සංවේදී ලෙස කලාකරුවන්ගේ අවධානයකට ලක් වී ඇති අවස්ථා අපට හමු වී ඇත. මේ වන විට විවිධ නිර්මාණ කාරී රාශියක් හා ගීත රචනා සංගෙන සංකීර්ණව සහාදයන් වෙත උපාය කොට ඇති ස්වර්ණකාන්ති රාජපක්ෂ මහත්මිය උක්ත විෂය පාඨක කරගනිමින් රචනා කොට ඇති රසවත් ගීතයක් මෙම අදහස සනාථ කර ලියී. තවරන්න ගමනේ සංගීත වේදියාගේ සංගීත නිර්මාණයෙන් ඔපවත් වෙමින් පවතින ගායිකා දමයන්ති ජයසේකර මුවින් ගැසුණ ‘ලේ කිරි පොවා ඇති දැඩි කළ පුතුන්ගේ’ නම් ගීතය ස්වර්ණකාන්ති රාජපක්ෂ අතින් ලියවුණා අගනා නිර්මාණයකි.

ලේ කිරි පොවා ඇති දැඩි කළ පුතුන්ගේ සන් සමුද්‍රණ උර නොව අපි ඉදින්නේ මේ රජමැදුරේ මිසඳිටු පිට රචුන්නේ ගිනි කන්දක් වෙහෙයි මගෙ සිත දවන්නේ රස මසුවුණ මගෙ දැතින් පියෙන්නේ උණු කඳුදැඳිය මගෙ දැකින් ගලන්නේ කැවද නොකැවද මගෙ පොඩි ඵලුන්නේ

රන් කිරි සිහින මා ඇතුළු දකින්නේ ආ හිරු පමා වීමද දැන් නැගෙනහේ නුඹලගෙන නාන්තද කිරි දුන් මදින්නේ සේයා රුවේ නුඹ හසරැලි පෙනන්නේ මගෙ සිත් කතර පොදු වැස්සක් ලෙසින්ගේ” සිය ආර්ථික අවශ්‍යතා ප්‍රබලව දැනෙද්දී ඊට ඇති එකම පිලිවෙල ලෙස තමන් දකින, විදේශගත වී රැකියාවක් කිරීමේ මාර්ගයට යොමු වන අතිශයක මවකගේ සංවේදී සිතුවිලි හා පැකුම් සමුදායක් මහතර පද මාලාවකින් යුතුව ගීතයකට නැගුණා අවස්ථාවකට හොඳ උදාහරණයකි. “ලේ කිරි පොවා ඇති දැඩි කළ පුතුන්ගේ” යන උක්ත නිර්මාණය.

සාමාන්‍යයෙන් සිදු විය යුතු වන්නේ, මවක් තමන් බිති කළ දරුවන් සමඟ එකම නිවහනකට උ පුක සැප බෙදා ගනිමින්, ආදරයෙන් එකතු වී සිටීමයි. එසේ වුවද සිදු වී ඇත්තේ අනිකකි. සැබවින්ම එය බේදවාවකයකි. සන් සමුද්‍රණ උරින් සිටින මෂණියන්ට තම දරුවන් සිහිපත් නොවන අවස්ථාවක් හැකි තරම්ය. කුඩා නිවහනක් හෝ පැල්පතක් වුව ඒ තුළට වී තම දරු පවුල සමඟ ජීවත් වන විටදී ඇයට දැනෙන සතුට දරාගත නොහැකි තරම් වන්නකි. එලෙසින් දරුවන් සමඟ ගෙවන ජීවිතයේදී උතුරා යන ආදරයෙන් හා සෙනෙහසින් දැනෙන සිසිලය වෙනුවට, පිට රැකියාගේ මැදුරුවලදී ඇයට දැනෙනුයේ ගිනි කන්දක් අසල සිටිය දී තමන් දැවෙමින් සිටින ආකාරයකි.

නිර්මාණ කරුවෙකු, ගීත රචකයකුට සිය අන්දැකීම විවිධාකාරයෙන් වර්ණනා කරමින්, රසවත් කොට, ඔපවත් කොට රචනා කළ හැකිය. එලෙසින් රචනා වන ගීතයක් සහාද හදවත්වලට සම්ප කරලීමේ මහඟු හැකියාවක් ද දක්ෂ, ප්‍රවීණ ගීත රචකයකුට ගීතනීත්ම ලැබෙන වාසනා ගුණයකි. පවුලේ තුළ සතුටින් දිව ගෙවන දේශාපිය, දු දරු දෙපක්ෂයටම ඔවුන් එකිනෙකාගේ අසුරු, දර්ශනය, අනෙකාගේ ප්‍රතිචාර, ආදරය හා සෙනෙහස සැබෑ ප්‍රීතියක් හා සැනසුමක් ගෙන දෙවන්නකි. එවැනි තත්වයකදී අගනිගකම් ආදිය දෙවන තැනක ලා සැලකෙන බව ද බොහෝ දුරට සත්‍යයකි. කරුණු එසේ වුවද සිහිති දුපුතුන්ට තම මෂණියන් ඇස නොගැටෙමින්, ඇයගේ දායකර නඩ කන නොවැසෙමින්, ඇයගේ ආදරණීය පහසු නොලබමින් ගිදින්නට සිදු වීම ඔවුන්ට පමණක් නොව මෂණියන්ට ද දරාගත නොහැකිකකි. “සන් සමුද්‍රණ උර නොව අපි ඉදින්නේ” යනුවෙන් ස්වර්ණකාන්ති පද රචනා කරන්නේ, විදේශගතව සිටින මවට දරුවන්ගෙන් වෙන්ව සන් සමුද්‍රණ උරින් සිටීමේ සිත් වේදනාව දැනෙන ආකාරයෙනි. සහාදයා තුළ ද මෙම යෙදුම් මගින් දැනුවත්ගේ සැබවින්ම එය තමන් ද ලබමින් සිටින සෝබර අත්දැකීමක් ලෙසයි.

තමන් පමණ සිටින්නේ කියැවෙන්නේ තම ජාතියට හෝ ආගමට හෝ සංස්කෘතියට සමානත්වයක් හැකි අන්දමේ ‘මිසඳිටු’ පිට රැකියන් සමූහයක් වෙතටය. සාමාන්‍යයෙන් රජ මැදුරක හෝ වෙනත් ඵලින් සුවපහසු දුනවන අගනා ස්ථානයක වෙසෙන්නකුට දැනිය යුතු සාමය, සතුට හා සිසිලය වෙනුවට මෙම දායකර මෂණියන්ට දැනෙන්නේ හදවත දවන ගිනි කන්දකින් නික්මෙන අන්දමේ රස්නයකි, දැඩි මානසික පීඩනයකි.

ගීත රචකයෙකු ස්වර්ණකාන්ති පියවරෙන් පියවරට මවගේ උක් වේදනා කෙරෙහි රසික අවධානය යොමු කරවාගන්නට සමත් වී ඇත. පිට රැකියාගේ නිවසක මෙහෙ කරන මෙම අතිශයක ගැහැනිය එම නිවසියන්ට පිය දෙන්නේ රසමසුවටය. ඒ අතරතුරදී ඇයගේ දැසින් ගලන්නේ උණු කඳුදැඳිය. එසේ වන්නේ ඇයට පිසීමෙන් සිටින ආහාරවල සැර බවක් හෝ වෙනත් පීඩාවක් ඇයට දැකීමෙන් නොවේ. තමන් අතින් පියෙන්නේ රසවත්

බවකින් ද යුත් ‘රන් කිරි’ යන විශේෂණ පද සමඟ ගලපාගෙන ගිබීම ඇයගේ රචනා ශක්තිය වීදනා පාඩි.

තමන් හා දරුවන් එක්ව ජීවත් වන විටදී නිවස තුළ උදෑසන සිදු වන සාමාන්‍ය දේ, මේ වන විට වෙනස් වී ඇද්දැයි ඇයට සිතෙයි. ළා හිරු පායා එම සාමාන්‍ය වේලාවට සිදු වුවත් මව හැකි නිවසක උදෑසන කටයුතු නියමිත පරිදි ආරම්භ නොවී තිබෙන්නට පුළුවන. වෙනදා ගිම්බිරියේම පායන ළා හිරු සමඟ නිවසේ හැම දෙනාම අවදි වී ජීවමය ගැණගෙන්නේ යුතුව කටයුතුවල යෙදුණාත් දැන් ඒ සියලුම අප්‍රාණික බවකින් සිදු වේදැයි ඇය සැක සිතයි. වෙනදා උදෑසනින්ම සිය දරුවාගේ කිරිදුරු රික මැදීමේ කාර්යය මව ඉටු කළ අතර දැන් එම කටයුත්ත සිදු විය යුත්තේ පියා අතිනි. “නුඹලගෙන නාන්තද කිරි දුන් මදින්නේ” යනුවෙන් මව ගතක ප්‍රශ්නය ද සහාද මගස තුළ පාථව.

සම්මානිත මහාචාර්ය කුසුමා කරුණාරත්න

ආහාර වුවද තමන්ගේ ලෙසින් උපන් තම දරුවන්ට කුසගිනි නිවාගන්නට එවැනි අහරක් හැකි බව ඇය හොඳින් දන්නා බැවිනි. අන් දෙයක් තබා, තම පොඩි ඵලුන්ට කුසගින්නට ආහාර ලැබුණාද හැද්ද යන කු-කුස විසින් ද මවගේ හදවත පෙළුනු ලැබීම හේතු කොටගෙන දැසින් උණු කඳුදැඳි ගලා යන අයුරු සහාදයා තුළ සංවේදී හැඟීම් දනවමින් මෙහි සිතුවමක් මෙන් ඉදිරිපත් වී ඇත.

තම බාල දු පුතුන් නික්මේදී කවරාකාර සිහින දකිනු ඇද්ද? එම සිහිනවලට තමන් ද ඇතුළත් වේද යන පැනය මවගේ උක්බර හදවතින් නැගෙන අපෝහාවක් මෙන් මෙහි යෙදුණාද, ගීපද රචනයේදී උචිත, කලාත්මක යෙදුම් සංයමයෙන් යුතුව ගලපා ගන්නට සමත් කිරීමක් වන ස්වර්ණකාන්ති මෙහිදීද එම සංයමය සමඟ නිර්මාණාත්මක ගුණය ද රැකගන්නට සමත් වී ඇත. ගී පද රචනයේදී කලාකරුවකු හෝ කලා කර්යක අදාළ අවස්ථාවට යෝග්‍ය පද තෝරාගැනීමට මෙන්ම උචිත ලෙස ඒවා ගලපාගැනීමට ද දක්ෂ ම විය. තම දරුවන් රාත්‍රියේදී මව්තුරුද අඟිමුව වූවත් නිදා සිටින අවස්ථාවේ දැකින සිහින මෙම ලේඛකාව ‘රන් කිරි සිහින’ යනුවෙන් ඉහත යෝග්‍ය හා ගීතමය

නුදෙකලාව සමඟ වේදනාවට හැඟීම් ද දනවනුයුතුය.

සාමාන්‍යයෙන් සිදු වන පරිදි, විදේශගත වන මවක්, පියෙක් හෝ අන් කවර පුද්ගලයෙක් වුව සිය පවුලේ අයගේ ජායාරූපයක් ළඟ තබාගෙන සිටී. මෙම ගීතයෙහි එන ආදරණීය මෂණියන් ද තම දරුවා සිහි කරමින් ජායාරූපයට එකි බලද්දී ඇය දකින්නේ සිය පුතාගේ මුහුණේ දිස් වන හසරැලිය. එම දර්ශනය සැබවින්ම, “ගිනි කන්දක්” මෙන් දවන ඇගේ සිතට පොදු වැස්සක් බඳුය. මෙහිදී කතුවරයා පදමාලාව සැකසීමේදී තෝරාගෙන ඇති පද හා යෙදුම්වල දක්නට ලැබෙන කාර්යමය ගුණය අගය කළ යුතුය. “මගෙ සිත් කතර පොදු වැස්සක් ලෙසින්ගේ” යනුවෙන් පද ගලපාගැනීමේදී, ඉංග්‍රීසියෙන් යෙදෙන ‘පොයට්ක් ලයිසන්ස්’ එනම් කාව්‍ය හෝ ගීත රචනයේදී නිර්මාණකරුවකුට යම් තරමක් දුරට කුකින් විදිය හැකි නිදහසෙන් ඇය ප්‍රයෝජන ගෙන ඇත. මෙහිදී ගී පද ගලපාගැනීමේදී එවිලට රැකීමට හෝ, ගායනයට සුදුසු වන පරිදි හෝ ඇතැම් පදවල යම් වෙනසක් කා යෙදීමට ඇති එම නිදහස ස්වර්ණකාන්ති අවබෝධ කොටගෙන ඇත. “තම සිත් කතරට පොදු